

[Kurt Hansen]

slag skal gennemføres, førend den lovgivning, som vi diskuterer her, kan træde i kraft.

Arbejdsministeren (Auken):

Jeg vil gerne starte med at sige tak for, at samtlige, tror jeg, der har haft ordet, har støttet det ændringsforslag, som jeg har stillet til lovforslaget. Det borger for, at dette vel gennemtænkte og fornuftige ændringsforslag vil kunne gennemføres med bred tilslutning. Jeg kan ikke gengælde denne sympati for vores ændringsforslag med nogen sympati for de ændringsforslag, der er stillet af andre partier, selv om enkelte af disse ændringsforslag er udtryk for en tankegang, som ikke er fremmed for regeringen.

Jeg skal over for fru Inge Fischer Møller bekræfte, at der fortsat for regeringen er en snæver sammenhæng mellem denne jobtilbudsplan for de langtidsarbejdsløse og gennemførelsen af vores forslag om en frivillig efterlønsordning for ældre erhversaktive, der selv ønsker at gå på en efterlønsordning. Det er regeringens faste forsæt at tilrettelægge forhandlingerne i sommerens løb på en sådan måde, at der kan nås et resultat, der betyder, at efterlønsforslaget kan træde i kraft til det forudsete tidspunkt, dvs. 1. januar 1979.

Jeg forstod, at hr. Lawaetz støttede ændringsforslag nr. 17, stillet af SF, og det må være en glæde for SF, at man nu, da man har mistet venstresocialisternes støtte, i hvert fald har fået fremskridtspartiets støtte.

Ændringsforslaget går som bekendt ud på, at der ikke skal gøres noget for de langtidsledige, at der ikke skal være sikkerhed for, at de langtidsledige ikke falder for 26 ugers reglen, medmindre der er givet dem et reelt tilbud om arbejde, også før efterlønsforslaget er vedtaget. Jeg sympatiserer med SFs tankegang i den forbindelse. Vi ønsker også, at disse forslag bliver gennemført i en større helhed, og vi vil tilrettelægge proceduren således, at dette kan ske, men vi synes ikke, at ændringsforslag nr. 17 er særlig heldigt, og jeg synes, at de bemærkninger, hr. Lawaetz gjorde om, hvorfor han støtter ændringsforslag nr. 17, er en klar illustration af faren ved det ændringsforslag, som SF har stillet.

Jeg kan bekræfte over for hr. Holm, at venstre gennem forliget ikke har bundet sig

til at støtte regeringens forslag vedrørende efterløn. Omvendt tror jeg også, hr. Holm vil kunne bekræfte, at regeringen ikke har bundet sig til at give afkald på efterlønsforslaget, hvis venstre mod vores forventning og håb ikke støtter dette forslags gennemførelse. Der er alene tale om, at vi vil tale om disse ting, sådan at proceduren ikke i sig selv kan blokere for en vedtagelse tidligt i næste folketingssamling.

Så sagde hr. Holm noget, som jeg synes er meget positivt. Hr. Holm sagde, at denne lovgivning giver mulighed for, at vi kan vende tilbage til den oprindelige 3 års regel for virkeområdet for 26 ugers bestemmelsen. Når jeg siger, det er positivt, er det, fordi der ligger i hr. Holms tankegang i forbindelse med dette forslag, som venstre støtter, at vi med dette forslags gennemførelse, når det har virket, fra det danske samfunds side til de langtidsarbejdsløse siger: ingen af jer skal gå arbejdsløse i dette samfund mere end 2 år, uden at vi fra samfundets side påtager os en helt klar forpligtelse til at give jer et tilbud om reelt arbejde på overenskomstmæssige vilkår på en normal arbejdsplads. Jeg er enig med hr. Holm i, at der ligger et meget positivt perspektiv i dette.

Til fru Grethe Fenger Møller skal jeg sige, som jeg har sagt til folketingets arbejdsmarkedsudvalg, og som jeg har sagt over for offentligheden, at det er min hensigt så vidt muligt, at principperne for en effektiv medvirken fra medarbejdernes side ude på virksomhederne i forbindelse med langtidsledighedsordningen også skal overføres på de ordninger, der gælder for de unge arbejdsløse. Vi kan ikke slavisk overføre ordningen til de unge arbejdsløse, men principperne kan vi lægge til grund for en ændring af cirkulæret vedrørende de unge arbejdsløse.

Må jeg i øvrigt i den forbindelse sige, at der er ingen svækkelse sket af medarbejdernes reelle indflydelse gennem det forlig, som er indgået mellem Dansk Arbejdsgiverforening og LO. Det er alene formen, der er ændret. I virkeligheden kunne man hævde, at der er et mere effektivt indseende fra medarbejdernes side gennem den nu foreslåede ordning end gennem vores oprindelige ordning for de unge arbejdsløse.

Fru Grethe Fenger Møller prøvede i lighed med en lang række andre ordførere ligesom at starte en andenbehandling af efter-